Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI

P Nr. 207 Miercuri 5 Septembrie 1951

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Ad-ţiei Poştelor şi Telecomunicaţiilor No. 20.064/939

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.90.

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Apare sub conducerea unui comitet

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

SEMNIFICATIVUL DRUM AL UNEI PLANTE

Fără îndoială că cetăţenii au observat că s'a îmbunătăţit simţitor aprovizionarea pieţii cu ţesături de tot felul. Dacă încercăm să ne ridicăm dela simpla observaţie la înălţimea unor aprecieri generale căutând cauzele acestei îmbunătăţiri vom găsi motive însemnate să ne bucurăm.

Industria noastră textilă ajutată din plin de Uniunea Sovietică să treacă peste o perioadă critică bine cunoscută, este în plină desvoltare. Deosebit de important este faptul că desvoltarea amintită tinde din ce în ce să se clădească pe o serioasă bază proprie, naţională.

„Exoticul" bumbac devine sub ochii noştri tot atât de puţin exotic ca grâul sau păpuşoiul.

Planta din care se fac cămăşi şi pânzeturi, vată şi rochiţe, uleiu şi atâtea alte produse, se cultivă pe meleagurile noastre pe scară tot mai largă.

Dacă un desenator ar voi să redea într'un grafic evoluţia culturilor de bumbac dela noi ar trebui să fie cu luare aminte ca nu cumva... graficul să iasă afară din coala de hârtie. Să ne explicăm: ar reprezenta de pildă desenatorul printr'un pătrat de o dimensiune oarecare suprafeţele cultivate cu bumbac până în 1935. In total 700 de hectare. Păstrând proporţiile, cel de al doilea pătrat arătând suprafeţele însămânţate cu aceeaşi plantă în 1951 va fi de 200 de ori mai întins căci actualele suprafeţe ating 149.600 hectare.

Să căutăm cauzele uriaşei creşteri. S'au schimbat oare în ţară condiţiile climaterice, condiţiile naturale? Au crescut sau au scăzut în cei 16 ani umiditatea sau poate arşiţa soarelui sau puterea vânturilor într'o proporţie ce a favorizat viaţa preţioasei plante? Ne răspunde şi un copil de şcoală elementară că un deceniu şi jumătate nu a adus şi nu putea aduce asemenea schimbări. Altfel se explică furtunoasa desvoltare.

Dacă până mai eri, la voia întâmplării, se cultiva bumbacul doar pe la câţiva moşieri mai „întreprinzători" (unul îşi clădise în anexă din „muncuşoara" lui şi o staţiune de egrenat bumbac) cauza lipsei de interes în cultivarea bumbacului sălăşluia în însăşi structura regimului politic social.

Clima ar fi favorizat şi pe atunci cultura bumbacului. Dar extinderea culturii bumbacului în România nu ar fi convenit deloc capitaliştilor străini şi în ultimă instanţă nici celor autohtoni.

Căci la ce bun să investească domniile lor capitaluri cu îndelungată amortizare când era mai practic şi mai remuneratoriu să importi de-a-gata bumbacul dela capitaliştii străini? Bineînţeles că astfel eram în permanenţă tributari străinătăţii, dar de asemenea nimicuri nu se sinchiseau „istoricii patrioţi". Ce să ne mai mirăm că nu-şi băteau capul cu cultivarea bumbacului autohton când nici măcar operaţiunile de filat bumbacul nu le socoteau suficient de interesante, dovadă straşnica disproporţie din acea vreme între numărul filaturilor şi cel al ţesătoriilor de bumbac.

Dar să revenim la agricultură cercetând mai departe drumul plantei pufoase.

Regimul nostru, îmbrăţişând o largă perspectivă, a înţeles că putem şi trebue să ne rezolvăm noi înşine nevoile de bumbac bazându-ne pe ajutorul oferit şi în această privinţă de Uniunea Sovietică, ajutor în sămânţă, în maşini, în ştiinţă înaintată şi în tezaur de experienţă.

Desvoltarea culturilor de bumbac în ultimii ani s'a făcut în urma unei organizate acţiuni de sprijinire a cultivatorilor individuali. Pe baza contractului încheiat cu Statul prin Departamentul de resort, cultivatorul primeşte gratis sămânţa, obţine materiale pentru combaterea bolilor culturii. Ia pe credit îngrăşăminte. Când recolta va fi gata el va mai lua bani, pânzeturi, fire, porumb, zahăr, sodă caustică, va obţine scutiri la colectare.

Roadele sănătoasei sprijiniri a cultivatorilor s'a văzut dela an la an. Căci dacă aveam în 1945 39.697 ha. cultivate cu bumbac, am avut în 1949 67.432 ha., pentru a ne apropia în anul prezent de cele mai sus amintite 150.000 de hectare. In ansamblul celor 150.000 de hectare, peste 43.000 fac parte din sectorul socialist-agricol şi acolo se înregistrează recorduri de producţie la hec-

Saşa Georgescu

(Continuare in pag. 2-a)

Semnarea protocolului pentru lărgirea acordului comercial româno-maghiar

In ziua de 3 Septembrie s'a semnat la Bucureşti un protocol privind lărgirea acordului comercial româno-maghiar pe anul 1951, care contribue la desvoltarea şi mai departe a relaţiilor economice dintre cele două ţări prietene.

In ziua de 4 Septembrie a.c. delegaţia economică maghiară, în frunte cu Salusinszki Istvan director în ministerul Comerţului Exterior al RepubliciiPopulare Ungare a părăsit ţara. (Agerpres).

Soldaţii olandezi care luptă in Coreea cer să se inapoieze acasă

Copenhaga, 4 (Agerpres).—TASS *transmite:*

Soldaţii olandezi îşi exprimă din ce în ce mai des nemulţumirea faţă de războiul din Coreea şi cer să se inapoieze la căminele lor.

Ziarul DE WAARHEID relatează că Biroul de informaţii al armatei olandeze a primit un scurt raport din partea locotenentului Dussel din Coreea, în care acesta anunţă că soldaţii din batalionul olandez refuză în unanimitate să pornească la atac. Dussel arată că în timpul repaosului „soldaţii discută din ce în ce mai des despre încetarea războiului şi întoarcerea lor în patrie".

Comandantul batalionului olandez, colonelul Eckgant — se spune în continuare în raport — a trebuit să convingă fiecare companie şi pe fiecare soldat în parte să meargă la luptă. Soldaţii olandezi răniţi în Coreea— arată Dussel — au declarat „Suntem fericiţi că pentru noi totul s'a terminat".

Ziarul DE WAARHEID scrie în încheiere că aceasta este starea de spirit a soldaţilor olandezi din Coreea, adăugând: „Soldaţii noştri înţeleg că în Coreea ei nu apără Olanda".

În preajma alegerilor poporul grec îşi intensifică lupta pentru pace, democraţie şi amnistierea deţinuţilor politici

SOFIA, 4 (Agerpres).— Agenţia Telegrafică Bulgară transmite:

Postul de radio Grecia Liberă anunţă că în cartierul „Byron" din Atena a avut loc o mare întrunire electorală convocată de Uniunea Democrată de stânga. Miile de cetăţeni din Atena, care au participat la întrunire, au salutat pe vorbitori — reprezentanţi ai Uniunii Democrate de stânga — scandând lozinca: „Pace, democraţie, amnistie".

Din balcoanele caselor din jur au fost aruncate mii de manifeste în care se spunea: „Eliberaţi pe candidaţii poporului Sarafis, Belogianis, Ambatielos, Glezos, Kepessis, Likuris, Tibukidis. Papagos nu va fi ales!".

La întrunire au luat cuvântul candidaţii Uniunii Democrate de stânga care au subliniat însemnătatea alegerilor din 9 Septembrie. „In această zi — a subliniat unul din vorbitori — poporul grec îşi va manifesta voinţa şi hotărîrea de a trăi în libertate, fără tribunale militare, fără legea fascistă Nr. 509, fără lagăre de concentrare, fără spânzurători şi celule ale morţii, fără jefuirea economiei naţionale".

Incă dela începutul întrunirii, poliţia monarho-fascistă a operat mai multe arestări dar, în urma valului de proteste ale participanţilor la întrunire, poliţia monarho-fascistă a fost silită să pună în libertate pe cei arestaţi.

Monopolurile americane au realizat anul acesta cele mai mari profituri din intreaga istorie a Statelor Unite

NEW YORK, 4. (Agerpres). — TELEPRESS transmite:

După evaluările Consiliului de experţi economici al preşedintelui Truman, profiturile nete ale monopolurilor americane au fost, în prima jumătate a anului 1951, cu 20% mai mari decât în aceeaşi perioadă a anului 1950, ridicându-se la 22.600.000.000 dolari anual, faţă de 19.000.000.000 dolari anual în cursul aceleiaşi perioade a anului 1950.

Profiturile brute ale monopolurilor în prima jumătate a anului curent s'au ridicat la 50.200.000.000 dolari anual — cea mai mare cifră a profiturilor înregistrată în istoria Statelor Unite — ceea ce reprezintă o creştere de 45% faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut şi de 107% faţă de anul 1944.

CANDOARE

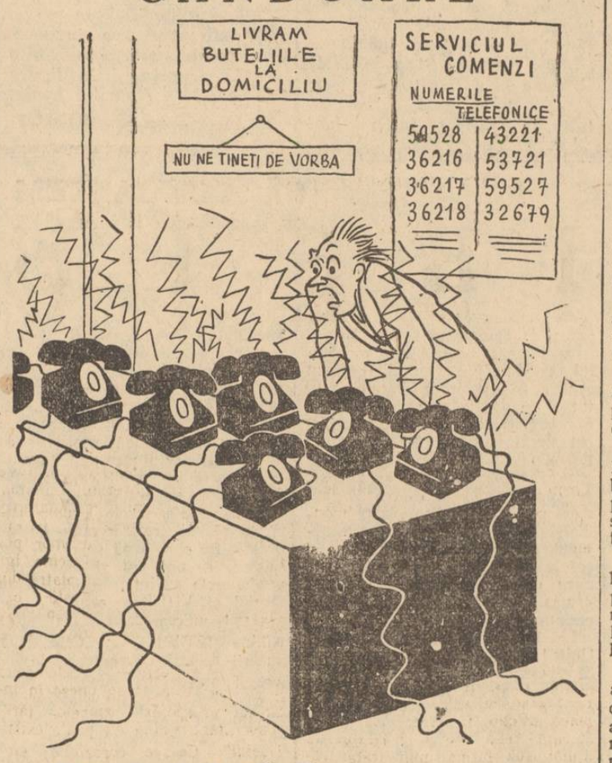

— Ce-or fi vrând ăştia ?!...

de ROSS

CRONICA EVENIMENTELOR INTERNAŢIONALE

Conferinţa dela San Francisco nu va impiedica eşecul planurilor imperialiste in Asia. — Gangsterii americani la Kaisung

La 2 Septembrie s'au împlinit 6 ani dela capitularea necondiţionată a Japoniei militariste. In zdrobirea Japoniei Armata Sovietică a jucat un rol hotărîtor. Ea a înfrânt cu repeziciune faimoasa armată japoneză din Kwantung de peste 1 milion de oameni şi care cuprindea unităţile de elită ale agresorilor niponi înzestrate cu cel mai modern armament şi echipament. 600.000 de soldaţi japonezi au fost luaţi prizonieri de trupele sovietice. In lupta împotriva cotropitorilor japonezi poporul chinez a adus deasemeni o contribuţie excepţională. In decursul anilor îndelungaţi de război, poporul chinez, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, nu a putut fi înfrânt cu toată superioritatea tehnică a inamicului şi cu toate metodele lui barbare în purtarea războiului. Preţul victoriei asupra Japoniei imperialiste plătit de poporul chinez a fost deosebit de greu. 10 milioane de chinezi şi-au dat viaţa pentru libertatea patriei lor.

Cu prilejul aniversării a 6 ani dela înfrângerea Japoniei, în telegrama adresată de Generalissimul Stalin preşedintelui Mao-Te-Dun, marele conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă dă o înaltă preţuire aportului adus de poporul chinez în opera de lichidare a imperialiştilor japonezi.

„Poporul chinez şi armata sa de eliberare — spune Generalissimul Stalin — în ciuda maşinaţiilor gomindaniste, au jucat un mare rol în opera de lichidare a imperialiştilor japonezi. Lupta poporului chinez şi a armatei sale de eliberare a înlesnit radical opera de zdrobire a forţelor agresive japoneze".

Acum, când la San Francisco imperialiştii americani au organizat o „conferinţă de pace" care trebue să ratifice proectul american de tratat de pace unilateral cu Japonia, elaborat de Departamentul de Stat, este bine să reamintim marea contribuţie a poporului chinez la victoria asupra fasciştilor japonezi tocmai pentru a pune în lumina adevărată manevrele imperialiştilor americani cu privire la Japonia.

Dela elaborarea tratatului de pace cu Japonia ca şi dela discutarea lui a fost exclusă samavolnic Republica Populară Chineză. Participă în schimb partenerii docili ai U.S.A. din America Latină iar dintre „reprezentanţii" ţărilor Asiei, cum remarca cu humor o revistă franceză, reprezentanţii „împăratului" Bao-Dai care în tot timpul războiului i-a „combătut" pe japonezi prin localurile de noapte ale Parisului.

Sinistra farsă regizată de guvernul american la San Francisco a fost primită aşa cum se cuvine de toate popoarele Asiei. Simpatia popoarelor Asiei pentru marele popor chinez a împiedicat chiar guverne reacţionare ca ale Indiei şi Birmaniei să participe la Conferinţa dela San Francisco de teama de a nu se compromite în mod grav în ochii propriilor lor popoare.

Numai oameni care au pierdut orice contact cu aspiraţiile maselor, creaturi jalnice ale imperialiştilor americani de genul lui Bao-Dai, citat mai sus, au putut să se preteze la jocul infam al Departamentului de Stat. Deasemeni reacţionarii japonezi care se felicită pentru „blândeţea" termenilor tratatului american şi se declară gata să reia drumul aventurilor războinice în solda Statelor Unite.

La timpul potrivit Republica Populară Chineză şi-a expus punctul său de vedere în termeni ciari şi categorici asupra tratatului de pace separată cu Japonia. Ea nu va recunoaşte ca legale hotărîrile conferinţei dela San Francisco, hotărîri care vor fi luate în dispreţul acordurilor internaţionale dela Cairo, Yalta şi Potsdam. Punctului de vedere al R.P. Chineze s'au alăturat R.P.D. Coreeană şi R.D. Vietnameză.

In Indonezia ca şi în Filipine mişcarea de protest împotriva tratatului american de pace separată cu Japonia a luat o amploare care nu poate să nu dea de gândit organizatorilor Conferinţei dela San Francisco.

In obtuzitatea lor politică imperialiştii americani vedeau cam în felul următor desfăşurarea conferinţei de pace regizată de ei. O serie de discursuri răsunătoare. Banchete, felicitări şi apoi semnarea în ordinea prestabilită a tratatului. Ei scontau în aranjamentele lor pe neparticiparea Uniunii Sovietice la această conferinţă. Dar s'au înşelat. Uniunea Sovietică a hotărît să participe la San Francisco şi să expună acolo poziţia sa faţă de această chestiune, să facă auzit glasul popoarelor iubitoare de pace care au un punct de vedere diametral opus celui al guvernului american în chestiunea tratatului de pace cu Japonia. Reprezentanţii Uniunii Sovietice vor vorbi la San Francisco, fără îndoială, de dreptul imprescriptibil al poporului chinez, drept câştigat prin grele lupte şi suferinţe, de a influenţa asupra democratizării şi trasformării paşnice a Japoniei şi de a-şi asigura securitatea în viitor prin eliminarea pericolului unei noi agresiuni nipone.

Prietenia trainică dintre poporul sovietic şi poporul chinez se va manifesta puternic şi la Conferinţa dela San Francisco. Cei 700 de milioane de oameni uniţi prin alianţa sovieto-chineză, alianţă cum n'a mai cunoscut istoria, pot să dejoace absolut toate uneltirile duşmanilor păcii şi să sorţească eşecului dela început planurile de război ale imperialismului american în Extremul Orient.

Aşa cum arăta Generalissimul Stalin în telegrama adresată preşedintelui Mao-Te-Dun: „Nu poa-

Nicolae Popescu

(Continuare in pag. 4-a)

Cei doi mari poeţi ai Americii de Sud Pablo Neruda şi Nicolas Guillen au conferenţiat în faţa cetăţenilor Capitalei

Ei au subliniat dârzenia cu care popoarele din America latină luptă pentru pace şi independenţă

In faţa unui număr de peste 3.000 de cetăţeni din Capitală, marii poeţi ai Americii Latine, luptători de frunte pentru cauza păcii, Pablo Neruda (Chili), membru în Consiliul Mondial al Păcii, distins cu Premiul Internaţional al Păcii, şi Nicolas Guillén (Cuba), au conferenţiat Marţi după amiază, în sala Expoziţiei din Parcul de Cultură şi Odihnă „I. V. Stalin", despre „Lupta popoarelor din America Latină pentru independenţă şi pace".

Conferinţa a fost organizată de Institutul Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea şi de Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de acad. Mihail Sadoveanu, care a făcut o scurtă prezentare a oaspeţilor, subliniind lupta lor hotărîtă pentru cauza păcii, împotriva dominaţiei sângeroase a imperialismului american asupra ţărilor lor.

Reuniunea s'a desfăşurat într'o atmosferă de puternică combativitate pentru cauza păcii, de solidaritate cu lupta popoarelor subjugate de imperialismul american. Acele pasagii în care conferenţiarii vorbeau despre lupta popoarelor Americii Latine împotriva imperialiştilor americani ca şi de împotrivirea lor dârză la politica guvernelor respective înfeudate Wall-Street-ului, au fost călduros aplaudate. In repetate rânduri, miile de cetăţeni prezenţi şi-au manifestat ura împotriva imperialiştilor americani aţâţători la un nou război şi hotărîrea de a lupta cu toate puterile în marele front al păcii, în fruntea căruia se află puternica Uniune Sovietică şi genialul conducător al omenirii progresiste, marele Stalin.

Au fost de faţă numeroşi oameni a artei şi culturii, reprezentanţi ai organizaţiilor de masă, activişti ai Comitetelor de luptă pentru pace, etc.

La tribuna dominată de un măreţ portret al Generalissimului Stalin, au luat loc membrii prezidiului activ compus din: acad. Mihail Sadoveanu, preşedintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., membru în Consiliul Mondial al Păcii, Pablo Neruda şi Nicolas Guillén, acad. P. Constantinescu-Iaşi şi C. Lepădatu, vicepreşedinţi ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., M. Macavei, preşedintele Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, acad. dr. N. Gh. Lupu, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Gh. C. Stere, preşedintele Comitetului de luptă pentru pace al Capitalei, acad. C. Balmuş, rectorul Universităţii „C. I. Parhon", M. Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., N. Petrovici şi Elena Iordăchescu, muncitori fruntaşi.

Au participat membri ai corpului diplomatic: I. A. Korotev, prim consilier al ambasadei Uniunii Sovietice, A. A. Golicencov, prim secretar al ambasadei Uniunii Sovietice, Van Iu Pin, ambasadorul R. P. Chineze, Wojciech Wrzosek, am-

(Continuare in pag. 2-a)

INSEMNĂRI

„ŞTIINŢA PENTRU TOŢI"

De obicei, noţiunile generale de cultură se capătă în şcolile elementare ciclul II şi şcolile medii. Atunci se iau lecţii de multe şi de toate, matematici, istorie, geografie, fizică, chimie, etc. Noţiuni elementare, din toate.

Multe din aceste noţiuni achiziţionate se uită. Dacă pe mulţi oameni maturi i-aţ lua la ascultat cu o carte de fizică elementară în mână, ar rămâne repetenţi de nu s'ar vedea. N'ar putea lega două noţiuni organizate. In capul lor totuşi a rămas, de demult, ceva. Ceva ca un fum, ca o nebuloasă neînchegată. Nu sunt chiar ignoranţi.

Dar, chiar dacă pe vremuri omul respectiv a fost un elev bun şi a avut şi o memorie bună, încă ceeace a învăţat acum 20—30 de ani în urmă, trebue completat cu tot ce ştiinţa şi spiritul omenesc au adus mereu nou.

De aceea, o colecţie de broşuri ca „Ştiinţa pentru toţi", editată de „Cartea Rusă", este binevenită nu numai pentru mulţimea de oameni care vor acum să se iniţieze în diverse probleme de ştiinţă, dar chiar şi pentru acei care au învăţat cândva, ceva.

Colecţia aceasta e una din cele mai folositoare arme ale revoluţiei culturale pe care o trăim.

„Ştiinţa pentru toţi" prezintă în mod sistematic cu fiecare număr, o nouă problemă, o nouă serie de noţiuni ştiinţifice, bine şi simplu explicate, sistematic organizate, într'un limbaj accesibil.

Atunci când nu se cunoşteau o seamă din tainele şi fenomenele naturii, explicaţia lor era o poveste, un mit, un precept religios, un produs al imaginaţiei în stilul fiecărei epoci.

Explicaţia lor ştiinţifică de mai târziu, azi curentă şi sigură, are pentru minţea omenească prin ingenioziteatea descoperirii şi a experienţelor mai mult farmec încă de cât explicaţiile — produs al imaginaţiei de altă dată.

Copilăria, ba chiar şi maturitatea, ne-au fost încântate de operele lui Jules Verne, de sondajul imaginaţiei lui, făcut în viitor. Am citit cu delectare acele opere, mai ales pentru extraordinarul din ele.

Acel extraordinar al imaginaţiei deslănţuite a fost întrecut cu mult de extraordinarul descoperirilor şi progresului ştiinţei şi tehnicei. Jules Verne a devenit un fantezist mărunţel, fără curaj, fără... aripi.

De-aceea ştiinţa de azi, progresele ei, au pentru profan, pentru acel care ia cunoştinţă de descoperirile şi preocupările ei, caracterul şi farmecul celei mai minunate şi mai fanteziste poveşti. Numai că... povestea e adevărată.

Ştiinţa a ajuns departe, din progres în progres. Ce vreţi mai mult: avionul care merge mai repede ca sunetul!

Pe când, mai repede ca lumina?!

Să luăm de pildă, această performanţă a ştiinţei. Cine ştie cum se realizează această viteză de neînchipuit? Ştiu, — ştie toată lumea. Odată îţi răspunde: „cu reacţie". Dar atât. Cum, cu reacţie, tufă!

Profanul—„savant" îşi dă seama însă că n'a ştiut nimic dacă citeşte broşura „Mai iute ca sunetul". Şi nu va face numai această descoperire a unei pretenţii goale, ci va afla în adevăr ce este propulsiunea cu reacţie.

Asta-i un exemplu.

Cine-i sincer cu el însuşi, va mărturisi că în oricare broşură din această colecţie, găseşte lucruri noi în materii pe care credea că le cunoaşte oarecum onorabil.

Dar rolul important al acestei colecţii este de a împinge cultura cât mai adânc, în massele largi ale poporului. De a scoate oamenii, ţinuţi până acum în ignoranţă, din superstiţii, vrăjitorii, misticism.

Cunoaşterea progreselor ştiinţei, cunoaşterea exactă, realistă, a lumii şi a fenomenelor ei, dă omului o altă încredere în el, în progresul de mâine, dă alt simţ de demnitate, altă concepţie de viaţă. Invăţătura creiază un om nou. Cu mult mai capabil, mai energic, mai optimist.

Trasă în sute de mii de exemplare, această colecţie este un mare factor de cultură şi de progres.

Demostene Botez

Invăţământul de azi in cifre — şi dincolo de cifre

Statisticile şi tablourile sinoptice au înfăţişat mai deunăzi situaţia învăţământului nostru de toate gradele în comparaţie cu anul precedent şi în comparaţie cu moştenirea trecutului, după bilanţul din anul şcolar 1938—1939. Astfel cifrele au fost lăsate să grăiască dela sine. Să arate atât drumul străbătut, cât şi ritmul profundelor şi rapidelor transformări.

Ne mărginim a recapitula doar câteva date:

Intrucât priveşte învăţământul preşcolar, moştenirea anilor 1938-1939 se rezuma la 90.787 copii înscrişi şi la 1.577 instituţii faţă de 199.096 copii şi 4.433 instituţii anul acesta. Adică un număr dublu de elevi şi triplu de instituţii.

In învăţământul elementar, la cei 1.653.897 elevi din 1938—1939 şi la cele 13.654 şcoli, anul acesta reprezintă o creştere la 1.777.987 elevi şi 15.332 şcoli. In învăţământul mediu la 50.206 elevi şi 421 şcoli din 1938—1939, tablourile statistice arată pentru anul acesta 717 şcoli cu 191.942 elevi, adică o creştere de 382%. In învăţământul superior, faţă de 41 facultăţi şi 26.698 studenţi în 1938—1939, anul acesta figurează cu 153 facultăţi, frecventate de 54.525 studenţi, adică un progres de 204%. Iar, faţă de numărul derizoriu al burselor, căminelor şi cantinelor din 1938—1939, care nici măcar nu mai merită să fie înregistrate în vreo statistică, anul acesta figurează cu 206.000 bursieri, studenţi sau elevi, cu 1787 cămine în care au fost cazaţi 140.448 elevi sau studenţi şi cu 1.764 cantine unde au luat masa un număr de 172.537 elevi de toate gradele. Tirajul cărţilor şcolare, dela 4 milioane 974.650 exemplare în anul 1948, a trecut la 17.222.150 în anul şcolar încheiat.

Acestea sunt cifrele în stricta lor înşirare. Dar oricât de elocvente ar fi cifrele şi oricât de precis ar jalona drumul parcurs, sunt departe de a spune totul. Căci dincolo de ele, se mai află cealaltă realitate a învăţământului nostru primenit din temelie şi adaptat la viaţă, la condiţiile sociale şi economice ale Patriei

Cine are răbdarea şi curiozitatea să răsfoiască ziarele de acum un sfert de veac, va descoperi în prăfuitele colecţii aceleaş şi aceleaş strigăt de alarmă care s'a repetat mai apoi ani de ani: şomajul intelectual, cerşetorii în haine negre, dumpingul învăţământului teoretic, diplomele care dau dreptul să mori de foame cu ele — şi aşa mai departe. Recit din memorie numai titlurile articolelor scrise pe atunci de semnatarul acestor rânduri. Nu erau răslete, căci alarma se generalizase încă de pe atunci, abia câţiva ani după pace şi după ce roadele nefaste ale unui învăţământ inaderent la realitate se manifestaseră în toate domeniile.

Şcoala fabrica mereu alte şi alte contingente de tineri neadaptaţi la viaţă şi înstrăinaţi de viaţă, tocmai prin învăţătura care ar fi trebuit să-i pregătească pentru viaţă.

Şi pe lângă drama lor personală, pe lângă mizeria acestor invaliditaţi intelectuale dela caz la caz şi dela individ la individ, din totalizarea lor orice om cu puţină pătrundere în descifrarea viitorului putea să întrevadă primejdia consecinţelor de ordin general, social şi politic, pentru întreg poporul şi întreaga ţară. Toate reprezentau premizele unui dezechilibru catastrofal. De o parte milioanele de analfabeţi; de alta posesorii unor „înalte diplome academice" care nu preţuiau două parale nici pentru individ, nici pentru realul progres al ţării sub orice formă: cultură, civilizaţie, valorificarea avuţiilor naţionale, utilizarea într'o muncă productivă, constructivă, creatoare.

Invăţământul nostru vechi a mutilat astfel sistematic energiile tinere, le-a sterilizat, le-a abătut dela firească lor evoluţie şi utilitate întru progresul obştesc, trans-

Cezar Petrescu

(Continuare in pag. 4-a)

CÂTEVA ASPECTE ALE APROVIZIONĂRII CAPITALEI

Odată cu primele zile ale lunei Septembrie suntem în plin sezon al aprovizionărilor. Fiecare cetăţean caută să-şi facă proviziile pentru zilele de iarnă. Fabricile de conserve caută să producă cât mai multe conserve de legume şi compoturi.

Pentru aceste aprovizionări masive se cere un concurs al tuturor celor în seama cărora cade această sarcină.

In ultimele zile se constată o abundenţă de produse în toate pieţele de detail şi mai ales în cele de gros.

Pe platoul de engros din faţa Halelor Obor şi în piaţa Gh. Coşbuc vin în fiecare seară sute de producători care-şi desfac produsele: zarzavaturi, legume şi fructe.

Recenta hotărîre prin care se lasă liberă vânzarea de către producător a produselor, a dat naştere la o abundenţă nu numai la zarzavaturi şi legume, dar şi la produsele lactate.

Din această cauză untul, care avea un preţ destul de ridicat în comerţul liber, poate fi cumpărat azi la producători la un preţ mult mai mic. La fel şi cu brânzeturile de vacă, al căror preţ scade zilnic.

Deasemeni, din cauza abundenţei de peşte din ultimele zile (în special dela 15 August, când a început pescuitul din plin) se constată o apreciabilă scădere şi la preţul păsărilor vii.

Aproape toate cooperativele de consum au adus în ultimele zile mari cantităţi de păsări.

Este deasemeni de remarcat că, în toate halele şi pieţele de desfacere din cuprinsul Capitalei se găsesc mari cantităţi de carne de vacă. Preţul de vânzare este cel fixat de producător, care-şi aduce marfa în Capitală şi vitele sunt sacrificate în incinta Abatorului, pentru a se da o garanţie în ceeace priveşte carnea.

Toate aceste fapte au determinat ca în ultimele zile pe pieţele Capitalei să se găsească produse din abundenţă pentru toate categoriile de cumpărători.

Există însă şi unele deficienţe în ceeace priveşte aprovizionarea cu legume şi zarzavaturi. Revine organelor comerciale ale Sfatului Popular al Capitalei să înceapă din vreme înmagazinarea în subsolul Halelor de engros din Obor a cartofilor necesari pentru zilele de iarnă. Deasemeni, vor trebui făcute stocuri masive de ceapă de iarnă (arpagic).

In ceeace priveşte roşiile, dat fiind că acum este vremea culesului, preţul lor de vânzare este determinat de cantităţile care sosesc în Capitală.

In ceeace priveşte desfacerea peştelui, care se găseşte din abundenţă în ultimele zile, în toate magazinele din centrul Capitalei, ar fi de dorit ca în halele centrale din piaţa 28 Martie să se facă mai multe standuri de desfacere.

Concluziile care se desprind din constatările făcute în ultimele zile în pieţele Capitalei sunt următoarele: Sfatul Popular al Capitalei va trebui să înceapă o vastă campanie de înmagazinare a cantităţilor de cartofi şi ceapă pentru zilele de iarnă.

Va trebui deasemeni să caute să amenajeze din timp locuri pentru desfacerea cartofilor şi cepei pentru zilele de iarnă, pentru ca vânzarea lor să se facă în cât mai bune condiţiuni.

Luând din timp aceste măsuri se va putea păşi fără grijă în ceeace priveşte aprovizionările pentru zilele de iarnă, asigurându-se astfel necesarul de produse pentru cetăţenii Capitalei.

S. Chira